

ΑΤΕΛΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

Στις 12 / 03 / 2024

Ημέρα Τρίτη Ώρα 11:50

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

[Διαδικασία άρθρου 30 σε συνδυασμό με άρθρα 20 επ. ν.1264/1982

και 591 και 621-622 Κ.Πολ.Δ.]

Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗΣ
ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ 5Α - ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ: 210 3642254

ΑΓΩΓΗ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής αντίστοιχα (ΑΦΜ Υπουργείου Οικονομικών: 090165560, ΑΦΜ Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: 090055799).

ΚΑΤΑ

Της συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (Δ.Ο.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα, Ξενοφώντος 15Α, όπως εκπροσωπείται κατά νόμο.

I. Αντικείμενο της παρούσας

Το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς είναι διττό:

1. Το αν θα γίνει σεβαστή απόφαση της δικαστικής εξουσίας και συγκεκριμένα η με αριθμό 227/2024 απόφαση του Δικαστηρίου Σας, με την οποία, αναγνωρίστηκε ως παράνομη και καταχρηστική η ίδια απεργιακή κινητοποίηση (κηρυχθείσα από την ΑΔΕΔΥ- τριτοβάθμια οργάνωση υπερκείμενη της εναγομένης), ή αν θα επιτραπεί στην εναγόμενη να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς αναγνωρισθείσα ως παράνομη και καταχρηστική απεργία, χάρη στην ολοφάνερη μεθόδευση της κήρυξής της για τρίτη φορά, κατά τρόπον ώστε να θεμελιωθεί δικαιολογητικός λόγος στο να παρακαμφθεί και εν τέλει παραβιασθεί η εξενεχθείσα με δικαστική απόφαση κρίση περί παρανομίας και καταχρηστικότητας της εν θέματι απεργίας από όσους επιλέξουν να ενταχθούν το πρώτον ή να συνεχίσουν την εν λόγω παράνομη απεργία.

2. Αντικείμενο της παρούσας διαφοράς είναι και το να κριθεί, για τρίτη φορά εντός ολίγων ημερών, αν θα εφαρμοστεί ο νόμος που ψήφισε το Ελληνικό Κοινοβούλιο (και ειδικότερα τα άρθρα 66 έως 80 του ν. 4823/2021) και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, ή αν αποτελεί δικαίωμα της εναγομένης να παραβιάζει ρητές διατάξεις νόμου και θεσπισθεισών κανονιστικών πράξεων, αξιώνοντας - κατά ρητή δημόσια παραδοχή της- να επιβάλουν τη βούλησή της στο Κοινοβούλιο ώστε να καταργήσει ψηφισμένο νόμο του Κράτους και τις συναφείς κανονιστικές πράξεις, αρνούμενη να αναγνωρίσει στους εκπαιδευτικούς το δικαίωμα της επαγγελματικής ανάπτυξης, μέσα ιδίως από τη συνεργασία, την υποστήριξη, τον συντονισμό και την καθοδήγησή τους και, συνακόλουθα, της με τον τρόπο αυτό βελτίωσης της ποιότητας της προσφερόμενης από αυτούς εκπαίδευσης στους μαθητές και προς όφελος αμφοτέρων (διδασκόντων – διδασκομένων).

II. Ιστορικό

A. 1. Η εναγόμενη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση.

Μέλη της είναι πρωτοβάθμιες, μέλη των οποίων είναι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας - δημόσιοι υπάλληλοι της Πρωτοβάθμιας (εκπαίδευσης, την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατ' επιταγή του Συντάγματος, με αποτέλεσμα να έχω έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας κατά όλων των εναγομένων.

Στις 08.03.2024 η εναγόμενη μου επέδωσε εξώδικη γνωστοποίηση, με την οποία δήλωσε ότι:

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΗΣ

ΕΞΩΔΙΚΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Δ.Ο.Ε.), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Ξενοφώντος, αριθμός 15 Α, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

ΠΡΟΣ

- 1) Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, νομίμως εκπροσωπούμενο.
- 2) το Υπουργείο Οικονομικών, νομίμως εκπροσωπούμενο.
- 3) την Προεδρία της Κυβέρνησης (άρθρο 21 ν. 4622/2019) νομίμως εκπροσωπούμενη.

4) Το Ελληνικό Δημόσιο, που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Η 92η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας (Δ.Ο.Ε.) στις 29 Ιουνίου 2023 αποφάσισε ομόφωνα, ότι το σύστημα ατομικής αξιολόγησης, που προωθείται εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, με την υπ' αρ. 9950/ΓΔ5 Απόφαση της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων με τίτλο «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της» (Φ.Ε.Κ. Β 388/27-1-2023) σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 29, των άρθρων 56 και 66 έως και 80, της παρ. 2 του άρθρου 83 και των άρθρα 231 και 232 του ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις» δεν στοχεύει στην αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης Παιδείας αλλά επιχειρεί να αλλάξει την δομή και το περιεχόμενο του σχολείου και οδηγεί στην κατηγοριοποίηση και υποβάθμισή του. Ο αγώνας του Κλάδου ενάντια στην «αξιολόγηση» - κατηγοριοποίηση διεξάγεται με απεργία-αποχή από την ατομική αξιολόγηση.

Μετά ταύτα και σε συνέχεια της ως άνω αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως, το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. στην από 6/3/2024 συνεδρίασή του αποφάσισε την

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΑΠΕΡΓΙΑΣ-ΑΠΟΧΗΣ

από τις διαδικασίες, που προβλέπονται στον ν. 4823/2021, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β 388/27-1-2023 «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της» και δη από τις διαδικασίες, που σχετίζονται με όλα τα εξωδιδακτικά καθήκοντα σχετικά με την ατομική αξιολόγηση (συναντήσεις με Συμβούλους Εκπαίδευσης, ενημέρωση ατομικού φακέλου, κατάθεση έκθεσης αυτοαξιολόγησης κ.τ.λ.).

Αίτημα της απεργίας αποχής είναι η πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου

μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, που θα σέβεται την εκπαιδευτική διαδικασία και τις αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης, θα αντιμετωπίζει το πλήθος των υφιστάμενων προβλημάτων και θα συμβάλλει τελικά στη βελτίωση των δομών και του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου καθώς και των συνθηκών εργασίας των εκπαιδευτικών.

Σημειώνεται, ότι η ως άνω αποχή των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που εκπροσωπούμε, από συγκεκριμένες ενέργειες, προβλέπεται από τις διατάξεις του ν.1264/1982, όπως αυτές έχουν ερμηνευτεί από τα αρμόδια Δικαστήρια (άλλως ενδεικτικώς Εφ. Αθηνών 590/2023, Εφ. Αθηνών 4843/2014, Δ.Εφ. 486/1995 κ.α.) και συνιστά απολύτως νόμιμη μορφή συνδικαλιστικής δράσης, αναγνωριζόμενη, ως μορφή απεργίας.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Σας γνωστοποιούμε, ότι μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας μέχρι και την ικανοποίηση του αιτήματός μας για την πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, που θα σέβεται την εκπαιδευτική διαδικασία και τις αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης, θα αντιμετωπίζει το πλήθος των υφιστάμενων προβλημάτων και θα συμβάλλει τελικά στη βελτίωση των δομών και του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου καθώς και των συνθηκών εργασίας των εκπαιδευτικών κηρύσσεται απεργία - αποχή όλων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που καλύπτονται συνδικαλιστικά από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας (Δ.Ο.Ε.), από κάθε ενέργεια, που συνδέεται με την εφαρμογή των ως άνω αναλυτικά περιγραφόμενων διαδικασιών.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει νομίμως την παρούσα προς ον αυτή απευθύνεται, προς γνώση του και δια τας νομίμους συνέπειας, αντιγράφων.

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2024

Η πληρεξούσια δικηγόρος»

2. Η εναγόμενη και η «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης» (Ο.Λ.Μ.Ε.) κήρυξαν απεργία – αποχή, με όμοιο σκοπό και αίτημα.

Συγκεκριμένα, η εναγόμενη είχε επιδώσει την 08.02.2023 εξώδικη γνωστοποίηση, σύμφωνα με την οποία: «... μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας μέχρι και την ικανοποίηση των αιτημάτων μας και την παύση κάθε διαδικασίας, που σχετίζεται με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον ν. 4823/21, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β 388/27-1-2023 «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της» και δη από τις διαδικασίες, που σχετίζονται με όλα τα εξωδιδακτικά καθήκοντα σχετικά με την ατομική αξιολόγηση (συναντήσεις με Συμβούλους Εκπαίδευσης, ενημέρωση ατομικού φακέλου, κατάθεση έκθεσης αυτοαξιολόγησης κ.τ.λ.), που προωθούνται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, κηρύσσεται απεργία - αποχή όλων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που καλύπτονται συνδικαλιστικά από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (Δ.Ο.Ε.), από κάθε ενέργεια, που συνδέεται με την εφαρμογή των ως άνω διαδικασιών...».

Σύμφωνα με την εναγόμενη, η απεργία – αποχή θεμελιώνονταν στους παρακάτω λόγους:

«... 1. Οι διατάξεις των παραπάνω νομοθετημάτων κινούνται στην ίδια κατεύθυνση και σε συνέχεια αντίστοιχων προσπαθειών όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, για την επιβολή αντιδραστικής αξιολόγησης.

2. Η κυβέρνηση πρόχωμά, με το νομοθετικό πλαίσιο που θεσπίζω για την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών σε συνέχεια αυτού της «εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων», σε μια ακόμη απαράδεκτη και εχθρική, προς τους εκπαιδευτικούς, ενέργεια στο πλαίσιο εφαρμογής της σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής ενάντια στους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που, κάτω από αντίξοες συνθήκες μάχονται για τη στήριξη των μαθητών, χωρίς καμία ουσιαστική υποστήριξη από την πλευρά της. Η πολιτική της απαξίωσης του κράτους προς τη δημόσια εκπαίδευση, έχει αποτύχει διεθνώς όπου εφαρμόστηκε και έρχεται σε αντίθεση με τις παιδαγωγικές έρευνες και τις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου.

3. Σε κλίμα αυταρχισμού, ελέγχου, απαξίωσης των εκπαιδευτικών και του ρόλου

των Συλλόγων Διδασκόντων, το οποίο εδραιώνεται στις διατάξεις 2 του ν. 4823/2021 για την ατομική αξιολόγηση, οι εκπαιδευτικοί ενοχοποιούνται για ό,τι δεν λειτουργεί σωστά στην εκπαιδευτική διαδικασία με, προφανή, στόχο την αθώωση των αντιεκπαιδευτικών - αντιλαϊκών πολιτικών της κυβέρνησης,

4. Μια ματιά και μόνο στον νόμο αρκεί για να γίνει αντιληπτό ότι οι προθέσεις της κυβέρνησης είναι πολύ μακριά από την «αναβάθμιση του σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών» όπως ευαγγελίζεται.

Αν η κυβέρνηση ήθελε, όντως, να στηρίξει το δημόσιο σχολείο θα προσλάμβανε μαζικά εκπαιδευτικούς, δεν θα επέτρεπε να χάνονται χιλιάδες διδακτικές ώρες δεν θα άφηνε μαθητές χωρίς παράλληλη στήριξη, μαθήματα ακόμα και πανελλαδικώς εξεταζόμενα να διδάσκονται από τα μέσα της χρονιάς. Δεν θα στοίβαζε 25 σε αίθουσες κλουβιά, θα έπαιρνε ειδικά μέτρα στήριξης των μαθητών για τα τεράστια γνωστικά, ψυχολογικά και κοινωνικά προβλήματα που άφησε ο διετής εγκλεισμός και τα κλειστά σχολεία, θα την απασχολούσε το πώς θα κατασκευάσει σύγχρονα σχολεία, θα επισκεύαζε τα παλιά, δεν θα άφηνε χιλιάδες μαθητές και εκπαιδευτικούς να περνούν τη μίσση τους μέρα σε ακατάλληλα κτίρια για το επιδιωκόμενο εκπαιδευτικό αποτέλεσμα αλλά και επικίνδυνα για την ασφάλεια τους.

5. Η ποσοτικοποίηση της αξιολογικής διαδικασίας (βαθμολογικές κλίμακες) πολύ εύκολα εργαλειοποιείται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων αλλά και των εκπαιδευτικών με βάση τους γενικότερους σχεδιασμούς της κυβέρνησης (πολιτική σύνδεση του προϊόντος της αξιολόγησης με τις μισθολογικές απολαβές κλπ...) Αίτημα της εναγομένης ήταν «...η κατάργηση του προαναφερθέντος θεσμικού πλαισίου της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών».

Με την με αριθμό 195/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή η αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ και το Δικαστήριο αναγνώρισε ως παράνομη την απεργία – αποχή, επειδή ως προς την ΔΟΕ κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο και επειδή παραβιάστηκε η υποχρέωση από την πλευρά αμφοτέρων των εναγομένων για δημόσιο διάλογο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και το Δικαστήριο απαγόρευσε τη συνέχισή της, κηρύσσοντας την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή.

3. Στη συνέχεια, η «**Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων**» (**ΑΔΕΔΥ**), τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι και οι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας, ως και οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων που εργάζονται στο Ελληνικό Δημόσιο κήρυξε απεργία – αποχή, **με όμοιο σκοπό και όμοια αιτήματα**, επιδίδοντας σε εμένα, στις 29.02.2024, εξώδικη γνωστοποίηση, σύμφωνα με την οποία «... Σας γνωστοποιούμε, ότι μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας μέχρι και την ικανοποίηση των αιτημάτων μας και την παύση κάθε διαδικασίας, που σχετίζεται με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον ν. 4823/21, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β 388/27-1-2023 «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της» και δη από τις διαδικασίες, που σχετίζονται με όλα τα εξωδιδακτικά καθήκοντα σχετικά με την ατομική αξιολόγηση (συναντήσεις με Συμβούλους Εκπαίδευσης, ενημέρωση ατομικού φακέλου, κατάθεση έκθεσης αυτοαξιολόγησης κ.τ.λ.). που προωθούνται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, κηρύσσεται απεργία - αποχή όλων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, από κάθε ενέργεια, που συνδέεται με την εφαρμογή των ως άνω διαδικασιών παρέχοντας με τον τρόπο αυτό πλήρη κάλυψη στο σύνολο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που εκπροσωπούμε, υπηρετούντων με έννομη σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, μέχρι την ικανοποίηση των αιτημάτων μας και την παύση κάθε διαδικασίας που σχετίζεται με την εφαρμογή του προαναφερόμενου θεσμικού πλαισίου».

Με την με αριθμό **227/2024** απόφαση του **Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών** έγινε δεκτή η αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου κατά της ΑΔΕΔΥ και το Δικαστήριο αναγνώρισε ως **παράνομη και καταχρηστική** την απεργία – αποχή επειδή «... η προκηρυχθείσα απεργία έχει ως μόνο αίτημα την κατάργηση - αναστολή εφαρμογής των προαναφερόμενων νομοθετικών διατάξεων και όχι την επίλυση των προβλημάτων, τα οποία υφίστανται οι

εκπαιδευτικοί λόγω των πρόσθετων, πέραν του εκπαιδευτικού έργου τους υποχρεώσεων που μπορεί να αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων, β) η ικανοποίηση του αιτήματος της απεργίας δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος - εργοδότη των εκπαιδευτικών, αλλά από τη βούληση του ελληνικού κοινοβουλίου και γ) η προκηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση έχει αόριστη διάρκεια. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη και καταχρηστική, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση προκειμένου να βελτιώνεται και να επικαιροποιείται». Με το σκεπτικό αυτό το Δικαστήριο απαγόρευσε τη συνέχισή της, κηρύσσοντας την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή, ως προς αυτή τη διάταξη.

B. Προηγούμενες απεργιακές κινητοποιήσεις – νομοθετικό πλαίσιο - εγκύκλιοι.

1. Στις 12.06.2020 δημοσιεύθηκε ο ν. 4692/2020 (Α' 111), με τίτλο «Αναβάθμιση του Σχολείου και άλλες διατάξεις». Με τα άρθρα 33, 34, 35 και 36 αυτού, θεσμοθετήθηκε η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου κάθε σχολικής μονάδας (όχι των εκπαιδευτικών), ως μια διαδικασία εκπαιδευτικής ανατροφοδότησης προς το συμφέρον των εκπαιδευτικών, των μαθητών, της εκπαιδευτικής κοινότητας και του κοινωνικού συνόλου εν γένει. Ιδίως, με το άρθρο 33 ρυθμίστηκε ο συλλογικός προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου και οι ομάδες δράσεων επαγγελματικής ανάπτυξης, ενώ με τα άρθρα 34 και 35 ρυθμίστηκαν η αυτοαξιολόγηση και η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων.

Στις 03.08.2021 δημοσιεύθηκε ο ν. 4823/2021 (Α' 136) «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις». Αυτός θέσπισε, μεταξύ άλλων, σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών και των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε.Β.Π.) της

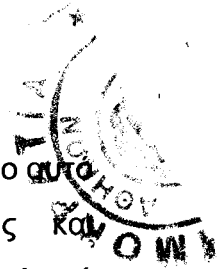
δημόσιας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθόρισε τα όργανα και τις διαδικασίες αξιολόγησης κ.α.

Κατ' εφαρμογή του ν. 4692/2020 και 4823/2021, δημοσιεύθηκε στις 10.9.2021, η Υ.Α. 108906/ΓΔ4 (Β' 4189), η οποία ρύθμισε τα ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής διαδικασιών αξιολόγησης. Τονίζεται ότι υιοθέτησε προτάσεις και των εκπροσώπων των εναγομένων και απλούστευσε τη διαδικασία συγκριτικώς προς την αντίστοιχη, εφαρμοστική του νόμου, Υ.Α. που ίσχυσε κατά το προηγούμενο διδακτικό έτος.

Η Υ.Α. προβλέπει θεματικούς άξονες για την αξιολόγηση, όπως ιδίως την εφαρμογή καινοτόμων διδακτικών πρακτικών, την καλλιέργεια δεξιοτήτων των μαθητών, την υποστήριξη ένταξης ευάλωτων ομάδων μαθητών, την ενασχόληση με ομίλους, τη συμμετοχή σε σχολικούς διαγωνισμούς, τη σχολική διαρροή, τις σχέσεις μεταξύ των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, την εφαρμογή του σχολικού κανονισμού, τη συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα (π.χ. ERASMUS).

Αμέσως μετά την έκδοση της παραπάνω ΥΑ, οι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, καθώς και η ΑΔΕΔΥ, προχώρησαν, συντονισμένα, σε, κατά δήλωσή τους, **αόριστης διάρκειας, «απεργία – αποχή» των εκπαιδευτικών – μελών τους από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των αρ. αρ. 33, 34, 35 και 36 του ν. 4692/2020 και του ν. 4823/2021.**

Με την με αριθμό **542/2021** απόφαση του **Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών** έχει αναγνωρισθεί ως παράνομη και καταχρηστική η κηρυχθείσα από την **ΑΔΕΔΥ** απεργία – αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων τους που αφορούν στις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης / αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 33, 34, 35 και 36 ν. 4692/2020, των άρθρων 56-83 και 97 ν. 4823/2021, από τις διατάξεις των με αρ. αριθμ. 6603/ΓΔ4 (ΦΕΚ Β' 140/20.01.2021) και με αρ.108906/ΓΔ4/10.9.2021 (ΦΕΚ Β' 4189) αποφάσεων της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων και από τις διατάξεις οιασδήποτε άλλης κανονιστικής αποφάσεως εκδοθεί κατ'εξουσιοδότησή τους, όπως και

κάθε σχετικής εφαρμοστικής τούτων εγκυκλίου, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό πλήρη κάλυψη στο σύνολο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, υπηρετούντων με έννομη σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Ειδικότερα, η απεργία – αποχή κρίθηκε παράνομη, επειδή παραβιάστηκε η υποχρέωση από την πλευρά της εναγομένης για δημόσιο διάλογο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και ως παράνομη και καταχρηστική, επειδή συνιστά «πολιτική» απεργία, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί και υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος

Είχε προηγηθεί η με αριθμό **534/2021 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών**, με την οποία αναγνωρίσθηκε ότι η κηρυχθείσα από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΕΕΠΕΑ, ΟΙΕΛΕ απεργία-αποχή από κάθε ενέργεια, που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στον ν. 4692/2020, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από τον ν. 4823/2021 και, περαιτέρω, ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 108906/ΓΔ4/10-09-2021 «Συλλογικός προγραμματισμός, εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων» (ΦΕΚ Β'4189/10-09-2021) και δη από τις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, όπως αυτή περιγράφεται στο ανωτέρω νομοθετικό πλαίσιο, είναι παράνομη.

Κατά της τελευταίας απόφασης το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε έφεση, η οποία έγινε δεκτή με την **με αριθμό 4242/2021 απόφαση του Εφετείου Αθηνών**, σύμφωνα με την οποία εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε ως μη νόμιμα τα αιτήματα της αγωγής περί απαγόρευσης συνέχισης της απεργίας, περί καταδίκης άλλως απειλής χρηματικής ποινής σε βάρος των εναγομένων για κάθε παραβίαση της απόφασης. Με την ίδια απόφαση απορρίφθηκαν οι αντίθετες εφέσεις της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ, έγινε δεκτή η έφεση της ΟΙΕΛΕ ως προς τους λόγους έφεσης ότι η τελευταία αντιπροσωπεύει εκπαιδευτικούς που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, τα οποία δεν αποτελούν υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται περιοριστικά στην παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν.

1264/1982, δεν είχε υποχρέωση, παρά μόνο δικαίωμα, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994 να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του ΟΜΕΔ, ενώ επίσης, δεν είχε υποχρέωση να διαθέσει κατά τη διάρκεια της απεργίας προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας και το Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο δίκασε την αγωγή του Ελληνικού Δημοσίου, αναγνώρισε ότι η κηρυχθείσα από την συνδικαλιστική οργάνωση ΟΙΕΛΕ απεργία – αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης, εσωτερικής αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπεται από το Ν. 4692/2020, το Ν. 4823/2021 και την Υ.Α. 108906/ΓΔ4/10-9-2021, είναι «πολιτική» απεργία και, επομένως, παράνομη.

2. Κατ' εφαρμογή του ν. 4823/2021 και ειδικότερα των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 29, των άρθρων 56 και 66 έως και 80, την παρ. 2 του άρθρου 83 και των άρθρων 231 και 232, δημοσιεύθηκε στις 27.1.2023, η Υ.Α. 9950/ΓΔ5 (Β' 388), η οποία ρύθμισε τα ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής διαδικασιών αξιολόγησης.

Η Υ.Α. ρυθμίζει ειδικότερα και λεπτομερειακά θέματα σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπως τα πεδία και κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, καθώς και τη διαδικασία διενέργειας της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού.

Κατά την πρώτη εφαρμογή της διαδικασίας αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού (ΕΕΠ) – Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (ΕΒΠ) προτάχθηκε η διαδικασία της αξιολόγησης που αφορά στο πεδίο Α και συγκεκριμένα: (i) για τους εκπαιδευτικούς στο πεδίο Α1) γενική και ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου από το Σύμβουλο Εκπαίδευσης Ειδικότητας, (ii) για τα μέλη ΕΕΠ των σχολικών μονάδων στο πεδίο Α1) ειδικό υποστηρικτικό και παιδαγωγικό έργο, από το Σύμβουλο Εκπαίδευσης Επιστημονικής Ευθύνης του ΕΕΠ, (iii) για τα μέλη ΕΒΠ των σχολικών μονάδων από το Σύμβουλο Ειδικής Αγωγής και Ενταξιακής Εκπαίδευσης στο πεδίο Α) υποστηρικτικό έργο του μέλους του Ε.Β.Π. και με την με αριθμό 41539/ΓΔ5 εγκύκλιο του Υπ. Παιδείας δόθηκαν οδηγίες για την διαδικασία που θα ακολουθηθεί. Κατά

το πρώτο αυτό στάδιο της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών στο πεδίο Α1 και παρά την επίδοση στο Υπουργείο των πιο πάνω εξώδικων γνωστοποιήσεων των εναγομένων, δεν υπήρξε από την πλευρά των εκπαιδευτικών σημαντική συμμετοχή στην προκηρυχθείσα απεργία – αποχή. Επιπλέον, λόγω της προκήρυξης βουλευτικών εκλογών, ίσχυσε η εκ του νόμου αναστολή κάθε διαδικασίας αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων.

Με την έναρξη του νέου – τρέχοντος - σχολικού έτους και αφού δόθηκε περίοδος προσαρμογής στους νέους διευθυντές των σχολικών μονάδων, που ανέλαβαν καθήκοντα τον Ιούνιο του 2023, λίγο πριν λήξει το προηγούμενο σχολικό έτος, εκδόθηκε η με αριθμό 118991/ΓΔ5/23-10-2023 εγκύκλιος του Υπ. Παιδείας, σε συνέχεια της πιο πάνω με αριθμό 41539/ΓΔ5, που αφορούσε το νέο σχολικό έτος 2023-2024.

Στη συνέχεια εκδόθηκε η με αριθμό 41539/ΓΔ5/17-1-2024 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας με θέμα την έναρξη διαδικασίας αξιολόγησης για το πεδίο Α2 των σχολικών μονάδων και για το πεδίο Α των ΚΕΔΑΣΥ και ΣΔΕΥ (ΕΔΥ), σύμφωνα με την οποία: «... Μέρος 4. Διενέργεια διαδικασίας αξιολόγησης πεδίου Α2 και πεδίου Α (μέρος 2 και μέρος 3) Α. Για την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης των πεδίου Α2 και Α, όπως αναφέρθηκαν ανωτέρω στα μέρη 2 και 3 ορίζεται ότι: 1. Ο/Η οικείος/α Διευθυντής/ντρια Εκπαίδευσης και Περιφερειακός/ή Διευθυντής/ντρια Εκπαίδευσης (για τα ΚΕΔΑΣΥ-ΣΔΕΥ) καλείται μέχρι 24/1/2024 να έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία κατάρτισης των πινάκων με τα ζευγάρια αξιολογητή – αξιολογούμενου για το πεδίο Α2 (των εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ των σχολικών μονάδων), και για το πεδίο Α των εκπαιδευτικών και μελών ΕΕΠ των ΚΕΔΑΣΥ και των μελών ΕΕΠ των ΣΔΕΥ, να προβεί στην ανάρτησή τους στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή, και να ενημερώσει σχετικά τους/τις αξιολογητές/τριες και αξιολογούμενους/ες... 3. Οι κατά περίπτωση αξιολογητές/τριες οφείλουν μέχρι τις 31/1/2024 να δρομολογήσουν και να εκκινήσουν τη διαδικασία της παρ. 4 του άρθρου 11 της προαναφερθείσας Κ.Υ.Α. ώστε μέχρι τις 9/2/2024 να έχει εκκινήσει η διαδικασία παρατήρησης είτε της διδασκαλίας για τους εκπαιδευτικούς, είτε του υποστηρικτικού έργου για τα μέλη ΕΕΠ, είτε της μελέτης περίπτωσης για τους υπηρετούντες σε ΚΕΔΑΣΥ και ΣΔΕΥ».

Ακολούθως και με αφορμή την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης

των εκπαιδευτικών στο πεδίο Α2, συντονισμένα από την ΔΟΕ στις 26.01.2024 και από την ΟΛΜΕ στις 29.01.2024, νέες «οδηγίες» προς τα μέλη τους¹, για την πραγματοποίηση της «απεργίας –αποχής» και συνέχισαν να διακηρύσσουν ότι οι ως άνω διατάξεις του ν. 4692/2020 δεν πρόκειται να εφαρμοστούν ποτέ από τα μέλη τους, μολονότι στις 17.01.2024 εκδόθηκε η με αριθμό 5302/ΓΔ5 εγκύκλιος του Υπ. Παιδείας, στην οποία ξεκαθαρίστηκε για πολλοστή φορά ότι «η συμμετοχή στις διαδικασίες αξιολόγησης αποτελεί εκπλήρωση υπαλληλικού καθήκοντος και υποχρέωση». Η ΔΟΕ διαβίβασε μάλιστα στα μέλη της τις από 30.01.2024 οδηγίες - βήματα για την αποτροπή και της ατομικής αξιολόγησης μπροστά στην έναρξη της φάσης Α2.

Στη συνέχεια εκδόθηκε η με αριθμό 16870/ΓΔ5/16-2-2024 εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με την οποία δίδονται διευκρινίσεις σχετικά με την διαδικασία αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών και των μελών ΕΕΠ-ΕΒΠ, ενώ με την με αριθμό 19148/Δ6/22-2-2024 εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα «Οδηγίες για τη διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε Πρότυπα και Πειραματικά σχολεία κατά το σχολικό έτος 2023-2024» ορίστηκε ότι «... Ε. Ο/Η Προϊστάμενος/η της οικείας Διεύθυνσης Εκπαίδευσης καλείται, το αργότερο μέχρι 01/3/2024, να έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία κατάρτισης των πινάκων με τα ζευγάρια αξιολογητή – αξιολογούμενου για τα πεδία Α1 και Α2 των εκπαιδευτικών των Π.Σ. και ΠΕΙ.Σ. που θα αξιολογηθούν στην παρούσα φάση με τη σειρά προτεραιότητας που καθορίζεται στην παράγραφο Β του κεφ Ι της παρούσας, να προβεί στην ανάρτησή τους στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή και να ενημερώσει σχετικά τους/τις αξιολογητές/τριες και αξιολογούμενους/ες... Ζ. Ο/Η Σύμβουλος Εκπαίδευσης, ως αξιολογητής, οφείλει το αργότερο μέχρι τις 15/3/2024 να δρομολογήσει τη διαδικασία της παρ. 4 του άρθρου 11 της προαναφερθείσας Κ.Υ.Α. ώστε το αργότερο μέχρι τις 22/03/2024 να έχει εκκινήσει η διαδικασία παρατήρησης της πρώτης διδασκαλίας των εκπαιδευτικών της περιοχής ευθύνης του/της. Η. Η

¹ <https://www.especial.gr/anakoinosi-doe-gia-tin-axiologisi-ton-ekpaideytikon-apo-toys-dieythintes/>, <https://www.esos.gr/arthra/86586/olme-me-oplo-tin-apergia-apohi-kai-tis-staseis-ergasias-o-klados-apanta-enomenos-kai>

διαδικασία αξιολόγησης ως προς το πεδίο Β θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί το αργότερο μέχρι 24/5/2024».

Αμέσως μετά τη δημοσίευση, την 27-2-2024, της με αριθμό 195/2024 απόφασης του Δικαστηρίου Σας, με την οποία κηρύχθηκε παράνομη η απεργία – αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η ΑΔΕΔΥ επιχείρησε, με την πιο πάνω εξώδικη γνωστοποίησή της, να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς αναγνωρισθείσα ως παράνομη απεργία, με κίνδυνο να ματαιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων που καθιερώνουν την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ήτοι η βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και η προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται, στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές, που θεσπιστήκαν με το ν. 4823/2021.

Την ίδια ημέρα δημοσίευσης της με αριθμό 227/2024 απόφασης του Δικαστηρίου Σας, με την οποία κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική η προκηρυχθείσα από την ΑΔΕΔΥ απεργία – αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η εναγόμενη επιχειρεί να πραγματοποιήσει την ήδη δικαστικώς αναγνωρισθείσα ως παράνομη και καταχρηστική απεργία, με κίνδυνο να ματαιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων, **με τη μεθόδευση της συμπερίληψης ως αιτήματος των απεργών την πραγματοποίηση διαλόγου** μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου.

4. Δεδομένων των ανωτέρω:

(α) Η επίμαχη κινητοποίηση αποτελεί απεργία (το συνομολογεί ρητώς στην εξώδικη γνωστοποίησή της η εναγόμενη).

(β) Το αίτημά της συνίσταται **στην πραγματικότητα** για άλλη μία φορά στην κατάργηση του ως άνω νόμου και της κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσας υπουργικής απόφασης. Δεν περιλαμβάνει ορισμένο αίτημα για τη διαφύλαξη ή προαγωγή συγκεκριμένου εργασιακού ή οικονομικού συμφέροντος των δημοσίων υπαλλήλων μελών της εναγομένης. Εάν η εναγόμενη επιθυμούσε τον ουσιαστικό διάλογο δεν θα προχωρούσε σε απεργία – αποχή μετά την παρέλευση 4 ημερών. Το αίτημά της είναι και αυτή την φορά η παύση

κάθε διαδικασίας που σχετίζεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στον ν. 4823/21, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β 388/27-1-2023 «Ρύθμιση ειδικότερων και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της».

(γ) Η μορφή της συνίσταται στην απεργία - αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε διαδικασία ή ενέργεια συνδέεται με την εφαρμογή των διατάξεων που περιλαμβάνονται 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β 388/27-1-2023 υπουργική απόφαση, καθώς και των διατάξεων των εφαρμοστικών τούτων εγκυκλίων.

(δ) Στοχεύει ομολογημένως να εμποδίσει την εφαρμογή του νόμου και των συναφών κανονιστικών πράξεων, ήτοι να ματαιώσει την εφαρμογή του θεσμού της ατομικής αξιολόγησης. Δεν διεκδικεί τη ματαίωση, αλλά την ικανοποιεί από μόνη της και την επιβάλλει.

Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί και ότι, για άλλη μία φορά:

(ε) Η απόφαση περί απεργίας λήφθηκε από αναρμόδιο όργανο.

(στ) Η εναγόμενη δεν κατέθεσε ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας.

Κατά συνέπεια, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι όλως παράνομη και ως καταχρηστική, και η εναγόμενη δεν μου αφήνει άλλη επιλογή από το να ασκήσω την παρούσα, έχοντας προδήλως έννομο συμφέρον προς τούτο, δεδομένου ότι το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει υπό την εποπτεία του τις σχολικές μονάδες όλης της χώρας και σ' αυτό υπάγεται το σύνολο του παρέχοντος το εκπαιδευτικό έργο εκπαιδευτικού προσωπικού, ενώ η εναγόμενη καλύπτει αποκλειστικώς υπαλλήλους του Δημοσίου.

III. Λόγοι ουσιαστικής παρανομίας - Λόγοι καταχρηστικότητας (ΑΚ 281)

Η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη ως καταχρηστική για τους κατωτέρω εκτιθέμενους λόγους:

Επειδή το κατοχυρωμένο στο άρθρο 23 παρ. 2 του ισχύοντος

Συντάγματος δικαίωμα της απεργίας ασκείται έγκυρα μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας, εφόσον δεν συνιστά κατάχρηση της παρεχομένης στις οργανώσεις συνδικαλιστικής ελευθερίας. Η καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος αυτού, όπως κάθε δικαίωμα, απαγορεύεται, άλλωστε, κατ' άρθρο 25 παρ. 3 του Συντάγματος και κατά τη γενική αρχή που απορρέει από το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα. Ως εκ τούτου, τα δικαστήρια ελέγχουν εάν τυχόν η απεργία ασκείται κατά τρόπο που υπερβαίνει προφανώς τα όρια που έχουν τεθεί στην άσκηση των δικαιωμάτων: την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Προφανής υπέρβαση, έστω και ενός από τα τρία όρια, καθιστά, επομένως, την απεργιακή κινητοποίηση καταχρηστική, και ως εκ τούτου παράνομη. Η διαπίστωση ότι πρόκειται για προφανή υπέρβαση είναι ζήτημα πραγματικό που κρίνεται *ad hoc* και που διαπιστώνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, η οποία ελέγχεται δικαστικώς, σε συνάρτηση προς τον σκοπό της αποχής από την εργασία, τις συνθήκες εκδήλωσης της, τη στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων μεταξύ απεργών και εργοδότη, αλλά και το δημόσιο συμφέρον, δηλ. το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου, όταν τούτο πλήττεται από την απεργία².

A. Απαγορευμένη πολιτική απεργία.

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 2 εδ. α', γ' και δ' του Συντάγματος, η απεργία αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων.

Ο νομικός χαρακτήρας μιας συμπεριφοράς ως απεργίας, άρα και η γένεση του οικείου δικαιώματος, εξαρτάται όχι μόνο από το αντικειμενικό γεγονός της ομαδικής παύσεως της εργασίας, αλλά και από τον επιδιωκόμενο σκοπό, ο οποίος πρέπει να συνίσταται μόνο στη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών συμφερόντων των εργαζομένων. Έτσι αποκλείεται προεχόντως η λεγόμενη πολιτική απεργία, δηλαδή εκείνη που στρέφεται όχι κατά του Κράτους ως εργοδότη αλλά κατά των φορέων των συνταγμένων πολιτειακών λειτουργιών (νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής) και έχει ως κύριο σκοπό, εμφανή ή υποκρυπτόμενο, τον

² ΑΠ 75/1998 ΝοΒ 1999.406 & ΕΕργΔ 1999.115, ΑΠ 1292/1983 ΝοΒ 40.429

εξαναγκασμό τους σε πράξη ή παράλειψη που μπορεί να συνίσταται είτε στη μεταβολή κάποιου φορέως της πολιτικής εξουσίας, είτε στην επιβολή ή την αποτροπή ορισμένου πολιτικού ή πολιτικοοικονομικού προσανατολισμού των κυβερνήσεων. Το τελευταίο αποτελεί και νόθευση του δημοκρατικού πολιτεύματος, αφού η άσκηση της πολιτικής εξουσίας, φορέας της οποίας είναι το σύνολο του λαού (άρθ. 1 παρ. παρ. 2 και 3 Συντ.) και όχι τα συνδικάτα των εργαζομένων και των εργοδοτών, έχει ανατεθεί στα κρατικά όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Συντάγματος (Βουλή, Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κυβέρνηση και Δικαστήρια).

Η απεργία που επιδιώκει, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, άλλους σκοπούς εκτός από τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών συμφερόντων των εργαζομένων, άρα και η πολιτική απεργία κατά τις παραπάνω διακρίσεις, είναι παράνομη με την έννοια ότι δεν γεννάται το οικείο δικαίωμα και, επομένως, η διακοπή της εργασίας δεν έχει το χαρακτήρα απεργίας. Η απεργία που κηρύσσεται ή πραγματοποιείται χωρίς να γνωστοποιείται στα αρμόδια όργανα του εργοδότη (άρθ. 30 § 8α' ν. 1264/1982) ορισμένο αίτημα για τη διαφύλαξη ή προαγωγή συγκεκριμένου εργασιακού ή οικονομικού συμφέροντος των υπαλλήλων, είναι παράνομη με την έννοια ότι κωλύεται η άσκηση του οικείου δικαιώματος³.

Στην υπό κρίση περίπτωση, οι ανακοίνωση της εναγομένης περί της επίμαχης απεργίας, κατά παράβαση των άρθρων 20 παρ. 2 εδ. β' και 30 παρ. 8 στοιχ. α' του ν. 1264/1982), **δεν εμπεριέχει ορισμένα αιτήματα με αμιγώς ή προέχοντως συνδικαλιστικό χαρακτήρα**, δηλαδή αιτήματα που επιδιώκουν την προαγωγή ή τη διαφύλαξη συγκεκριμένου οικονομικού ή εργασιακού συμφέροντος των δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων που είναι μέλη της εναγομένης. Αντιθέτως, η εναγόμενη, με την ένδικη απεργιακή κινητοποίησή της:

(α) Υποκαθιστώντας το Ελληνικό Κοινοβούλιο καταργεί η ίδια τις διατάξεις των άρθρων 66 έως 80 του ν. 4823/2021 και της κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσας ΥΑ.

(β) Για άλλη μία φορά σκοπός της και αίτημά της είναι ουσιαστικά η κατάργηση - αναστολή εφαρμογής των προαναφερόμενων νομοθετικών

³ ΕφΑθ 1/1992

διατάξεων.

(γ) Καταδικάζει το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο σε μία ανεπίτρεπτη στασιμότητα, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να προγραμματίζεται, συντονίζεται, επικαιροποιείται, ανατροφοδοτείται και βελτιώνεται προς επίτευξη ενός άριστου, κατά το δυνατόν, παιδαγωγικού αποτελέσματος.

(δ) Πλήττει κατεξοχήν το σχολείο, τους μαθητές και τις οικογένειές τους, ιδίως των χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων, καταδικάζοντάς τους σε εκπαιδευτικές υπηρεσίες κατώτερου επιπέδου, αφού εξ ορισμού τέτοιες προκύπτουν, όταν καταπνίγεται κάθε προσπάθεια βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος.

(ε) Πλήττει τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και ιδίως τους νεοεισερχόμενους στην εκπαίδευση, οι οποίοι δεν θα ωφεληθούν από την συνεργατικότητα, υποστήριξη, ενδυνάμωση της αυτοπεποίθησης και ετοιμότητας, τον αναγκαίο συντονισμό που προάγουν οι συγκεκριμένοι θεσμοί.

Επομένως, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση, ως αμιγώς πολιτική είναι παράνομη, και ως καταχρηστική.

B. Καταχρηστική μορφή.

Η εξέλιξη της στρατηγικής των συνδικαλιστικών οργανώσεων έχει διευρύνει την απεργιακή μορφή, έτσι ώστε πια η απεργία να μην εκδηλώνεται μόνο ως συλλογική αποχή από την εργασία, αλλά και ως συλλογική μη εκπλήρωση ή μερική εκπλήρωση υποχρεώσεων που απορρέουν από τις ατομικές σχέσεις εργασίας⁴. Έτσι, κατά τη σύγχρονη αντίληψη, απεργία είναι και η «λευκή απεργία»⁵, η οποία συνίσταται στη θεληματική μείωση της αποδοτικότητας ή στην επιβράδυνση του ρυθμού της εργασίας, με συνέπεια την ανεπαρκή λειτουργία της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης και τον περιορισμό της παραγωγής. Σε τέτοιες περιπτώσεις αφορούσε η ήδη καταργημένη διάταξη της § 2 του άρθρου 18 του ν. 3239/1955, η οποία, απαγορεύοντας την απεργία όταν εκκρεμούσε προσφυγή στη διαιτησία για την επίλυση συλλογικής

⁴ ΔιοικΕφΠειρ 486/95 ΕΕργΔ 1996.608, ΜΠΘ 344/89 ΔΕΝ 1990.136, πρβλ και Καρδαρά, Απεργία στα νοσοκομεία, ΕΕργΔ 1989.993· έτσι και στη Γερμανία, Müller, Arbeitskampf und Recht, σελ. 111, Schaub, Arbeitsrechts-Handbuch., σελ. 1268, όπου και παραπομπές· έτσι και στη Γαλλία, Sinay, Traité de droit du travail, La grève, σελ. 136, Teyssié, Droit du travail, αρ. 1142 επ.

⁵ slow down, go slow, Bummelstreik

διαφοράς, διευκρίνιζε ότι απαγορεύει το μέσο της «διακοπής της εργασίας ή καταφανούς μειώσεως της αποδόσεως της εργασίας κλπ».

Όμως, η λευκή απεργία είναι καταρχήν νόμιμη, μόνον εφόσον αφορά στην παροχή ποσοτικά⁶ -όχι ποιοτικά- ελαττωμένης εργασίας, είτε άμεσα είτε μέσω της επιβράδυνσης του ρυθμού εργασίας⁷. Διότι κάθε απεργία, όταν συνίσταται στην ποιοτική χειροτέρευση της εργασίας⁸, είναι τουλάχιστον καταχρηστική, αν όχι ευθέως παράνομη και μη αναγνωρισμένη από το Σύνταγμα.

Εν προκειμένω, η εναγόμενη, όπως η ίδια ομολογεί, έχει επιλέξει να απεργεί αποκλειστικώς από τη διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, έτσι ώστε, καθ' ομολογία της, να παράσχει «κάλυψη» σε όσους δεν επιθυμούν την αξιολόγηση αυτή, δηλαδή να προσδώσει μια επίφαση νομιμότητας στην επίμαχη, ακραία παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος και των εργασιακών υποχρεώσεων των απεργών, προκειμένου να αποφύγουν συγχρόνως την πειθαρχική τους τιμωρία και τη σοβαρή περικοπή των αποδοχών τους (η ποιοτικά ύψιστης σημασίας αξιολόγηση καταλαμβάνει ποσοτικά ελάχιστο από τον χρόνο εργασίας τους).

Κατά τον τρόπο αυτό, επιπροσθέτως, αρνούνται τον έλεγχο του δημοσίου και του ιδιώτη εργοδότη τους επί του έργου τους, καταλύουν εννοιολογικό χαρακτηριστικό της υπαλληλικής σχέσης και της εξαρτημένης εργασίας, ήτοι τον έλεγχο του δημοσίου ή εργοδότη, ανάλογα με την περίπτωση, και παραβιάζουν το υπαλληλικό ή εργασιακό καθήκον τους.

Επομένως, η συγκεκριμένη απεργιακή μορφή δεν συνιστά απεργία, άλλως και επικουρικώς συνιστά παράνομη απεργία. Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για απεργιακή μορφή – μεθόδευση που συνιστά εντελώς προφανή υπέρβαση των ακραίων αξιολογικών ορίων της ΑΚ 281, κατά μείζονα λόγο ότι όλα αυτά συμβαίνουν επί ζημιά των μαθητών και των οικογενειών τους, που μόνον ωφελημένες θα είναι από την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Γ. Καταχρηστικά αιτήματα.

⁶ ΕΠειρ 846/09 ΠειρΝομ 2010.58, πρβλ ΕΑ 8092/83 ΕΕργΔ 1984.278, ΕΑ 8272/80 ΕΕργΔ 1981.332

⁷ ΜΠΘ 344/89 ΔΕΝ 1990.136, πρβλ ΕΑ 8092/83 ΕΕργΔ 1984.278, ΕΑ 8272/80 ΕΕργΔ 1981.332, ΕΑ 6384/79 ΕΕργΔ 1980.388, ΜΠΑ 4391/86 ΕΑΕΔ 1988.25

⁸ πρβλ Λεβέντη, Εργατική Νομοθεσία, τ. Α, σελ. 297, υπό άρθρο 19 § 20

Όταν η ικανοποίηση των απεργιακών αιτημάτων δεν εξαρτάται από το δέκτη της απεργίας, αλλά από τρίτο, η απεργία είναι καταρχήν παράνομη, αφού ο πληττόμενος από την απεργία εργοδότης αδυνατεί να ικανοποιήσει το απεργιακό αίτημα, εκτός αν πρόκειται για απεργία εξωτερικής αλληλεγγύης⁹.

Εν προκειμένω, όμως, το Δημόσιο αδυνατεί να καταργήσει τον ψηφισμένο από το Κοινοβούλιο νόμο, με αποτέλεσμα η ένδικη απεργία να υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της ΑΚ 281.

Είναι παράνομο κάθε απεργιακό αίτημα, όταν αφορά σε θέματα που ανήκουν στον στενό πυρήνα του υπαλληλικού καθήκοντος ή του διευθυντικού δικαιώματος του εργοδότη (ανάλογα με την περίπτωση). Έτσι, απαγορεύεται η απεργία όταν, όπως η ένδικη, αμφισβητεί αυτή καθαυτή την έννοια της νομικής εξάρτησης, ήτοι εν τέλει την ίδια την έννοια της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσης. Διότι αυτό ακριβώς πράττει η εναγόμενη, αξιώνοντας να καθορίζει αυτή (όχι το Δημόσιο ή ο εργοδότης, ανάλογα με την περίπτωση) σε τι συνίσταται το υπαλληλικό τους καθήκον.

Κατά συνέπεια, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση πάσχει από καταχρηστικότητα, και για τον λόγο ότι βάλλει κατά του πλέον στενού πυρήνα του υπηρεσιακού καθήκοντος του δημόσιου εκπαιδευτικού και του διευθυντικού δικαιώματος του εργοδότη και συγκεκριμένα κατά της έκφασής του που συνίσταται στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, προκειμένου αυτό να οργανωθεί ορθότερα, να ενισχυθεί και να βελτιωθεί. Η ένδικη απεργία έχει καταστεί παράνομη ως απεργία διαμαρτυρίας, καθώς με το συγκεκριμένο αίτημα και τη μορφή της έχει ως σκοπό να κάμψει την νομοθετική εξουσία και για αυτό το λόγο παρατείνεται χρονικά, ώσπου τα αρμόδια πολιτειακά όργανα να υποκύψουν στα αιτήματα των απεργών.

Η ικανοποίηση των κατά του δημοσίου ή εργοδότη απεργιακών διεκδικήσεων πρέπει να προέλθει από τον υφιστάμενο την απεργιακή πίεση και όχι από την οργάνωση που απεργεί ή από τους συμμετέχοντες στην απεργία. Η αυτοϊκανοποίηση των αιτημάτων αποτελεί, ανάλογα με την περίπτωση, παραβίαση του υπαλληλικού καθήκοντος ή των ατομικών συμβάσεων εργασίας και έχει τις συνέπειες της μη εκτέλεσης ή της μη προσήκουσας εκτέλεσής τους. Για παράδειγμα, όταν το απεργιακό αίτημα συνίσταται στην κατάργηση της

⁹ πρβλ ΜΠΑ 3011/90 ΔΕΝ 1990.1027

εργασίας του Σαββάτου, αν οι απεργοί παύσουν αυθαιρέτως να παρέχουν την εργασία τους τα Σάββατα χωρίς να έχει γίνει δεκτό το αίτημά τους, τότε παραβιάζουν το υπαλληλικό τους καθήκον (αν είναι του δημοσίου) ή τις ατομικές συμβάσεις εργασίας τους (στον ιδιωτικό τομέα) και περιέρχονται σε υπερημερία¹⁰. Εν προκειμένω, όμως, αυτό ακριβώς πράττει η αντίδικος: δεν αξιώνει απλώς (παρανόμως) την κατάργηση του νόμου, αλλά τον καταργεί στην πράξη, με την απεργιακή μορφή που επέλεξε, με αποτέλεσμα η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση να υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της ΑΚ 281.

Τα κατ' εξοχήν θύματα της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης των εναγομένων είναι τόσο μαθητές (και οι οικογένειές τους), οι οποίοι κινδυνεύουν να μην απολαύσουν καλύτερης εκπαίδευσης, επειδή τα μέλη της εναγομένης και των μελών της αρνούνται να στηρίξουν οιαδήποτε προσπάθεια βελτίωσής της, όσο και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι δεν θα ωφεληθούν από την προσωπική ανάπτυξη μέσω ιδίως της συνεργατικότητας, της υποστήριξης, ενδυνάμωσης της αυτοπεποίθησης και ετοιμότητας, που προάγει ο συγκεκριμένος θεσμός. Η στάση τους αυτή, σε συνδυασμό με την αδήριτη και επιτακτική ανάγκη των παιδιών μας για βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου, καθιστούν την ένδικη απεργιακή κινητοποίηση καταχρηστική.

Δ. Καταχρηστική διάρκεια.

Όπως προαναφέρθηκε, απεργία, παρόμοια με την υπό κρίση, πραγματοποίησε τόσο η εναγόμενη, όσο και οι δευτεροβάθμιες οργανώσεις, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, και κατά το σχολικό έτος 2021-2022. Η υπό κρίση απεργιακή της κινητοποίηση είναι αόριστης διάρκειας, επομένως ευλόγως αναμένεται να διαρκέσει καθ' όλο το τρέχον διδακτικό έτος. Συγχρόνως, η πρακτική της εναγομένης και των μελών της προεξοφλεί ότι θα πραγματοποιήσουν, ακόμη και μετά την έκδοση αποφάσεων των Δικαστηρίων, που κηρύσσουν παράνομη την απεργία - αποχή είτε επειδή κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο είτε επειδή παραβιάστηκε η υποχρέωση

¹⁰ Έτσι και στη Γαλλία, Javillier, Droit du Travail, έκδ. 1990, § 580, Lyon-Caen/Pelissier, Droit du travail, έκδ. 15η, § 956, για περισσότερες παραπομπές στη γαλλική νομολογία και θεωρία βλ. Dalloz, Code du Travail, έκδ. 52η, σελ. 521

δημόσιου διαλόγου του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όμοια ή παρόμοια απεργία με τις ίδιες τυπικές παρανομίες, με μοναδικό στόχο την παρεμβολή συνεχών παράνομων και καταχρηστικών απεργιακών κινητοποιήσεων.

Επομένως, ευχερώς συνάγεται αφενός ότι η εναγόμενη δεν σκοπεύει, έστω μετά από μακρό και ικανό χρονικό διάστημα, να επιτρέψει στα μέλη της να εκτελέσουν το υπαλληλικό τους καθήκον και τις εργασιακές τους υποχρεώσεις, αφετέρου ότι απλούστατα έχει σκοπό να επαναλαμβάνει απεργίες σαν την υπό κρίση εσαεί.

Κατά συνέπεια, η επίμαχη απεργιακή κινητοποίηση υπερβαίνει προφανώς τα ακραία αξιολογικά όρια της ΑΚ 281 και γι' αυτόν τον λόγο, διότι δεν πρόκειται για απεργία με βούληση εκτέλεσης εν συνόλω του υπαλληλικού καθήκοντος ή των εργασιακών υποχρεώσεων μετά τη λήξη της, αλλά για συνειδητή επιλογή διαιώνισης παράνομης συμπεριφοράς.

IV. Λόγοι τυπικής παρανομίας

Η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη και για τους ακόλουθους τυπικούς λόγους:

A. Κήρυξη από αναρμόδιο όργανο.

Σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 8 περ. β) του Ν. 1264/1982, όπως ισχύει, προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους, «... β) Η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης».

Παγίως η νομολογία (ΕφΑθ 4843/2014 Νoμος, ΜΠΑ 79/2011 Ισοκράτης, ΜΠΑ 221/2009 ΕΕΡΓΔ 2009.571, ΜΠΑ 1469/2008 Ισοκράτης) δέχεται την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης σε περιπτώσεις απεργιακών κινητοποιήσεων δημοσίων υπαλλήλων και αποφαίνεται υπέρ του παρανόμου των κινητοποιήσεων αυτών, εφόσον δεν υφίσταται απόφαση Γενικής Συνέλευσης για την κήρυξη της απεργίας. Σύμφωνα επίσης με την πάγια νομολογία (ΕφΑθ 1/1992, ΔΕΝ 1992.298, ΜΠΑ 756/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011.185, ΜΠΑ 79/2011 Ισοκράτης, ΜΠΑ 221/2009 ΕΕΡΓΔ 2009.571, ΜΠΑ 2182/1994, ΕΕργΔ 1994.1124, ΜΠΑ 3706/1991 ΔΕΝ 1991.1234), η ως άνω διάταξη δεν πάσχει από αντισυνταγματικότητα, καθώς «... ως προς τη διάταξη που επιβάλλει την κήρυξη της απεργίας "μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης" της δευτεροβάθμιας

ή τριτοβάθμιας οργανώσεως (άρθ. 30 παρ. 8 στοιχ. β' ν. 1264/1982), πρέπει να παρατηρηθεί αφενός ότι, ενόψει του προαναφερόμενου σκοπού αλλά και της γραμματικής διατυπώσεώς της, αποκλείεται η λήψη της απόφασεως αυτής εκ των υστέρων, δηλαδή μετά την πραγματοποίηση της απεργίας ή την κήρυξή της από άλλο όργανο της οικείας οργανώσεως, άρα και η έγκρισή της με την έννοια του άρθρου 238 ΑΚ και, αφετέρου, ότι η τυχόν δυσχέρεια για τη σύγκληση της γενικής συνελεύσεως εξαιτίας του ότι τα μέλη της είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, δεν αρκεί για να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα ενόψει του ότι, σύμφωνα με την κοινή πείρα, τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα επιτρέπουν την ταχύτατη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, ώστε να είναι εφικτή η μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα συγκέντρωση των μελών της συνελεύσεως εκεί όπου συγκαλούνται.».

Τέλος σύμφωνα με την ανωτέρω νομολογία, η ΓΣ, δεν δύναται να εξουσιοδοτήσει άλλο καταστατικό όργανο να λάβει αυτό την απόφαση κηρύξεως της απεργίας, διότι τούτο αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 30 παρ. 8 εδ. β' του Ν. 1264/1982.» και διότι «Τούτο συνιστά ανεπίτρεπτο, κατά νόμω, ως άνω, εκχώρηση εξουσίας».

Δεδομένου ότι η εναγόμενη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση δημοσίων υπαλλήλων (εκπαιδευτικών) και δεδομένου ότι η ίδια ομολογεί πως την απόφαση για την ένδικη απεργιακή κινητοποίηση την έλαβε το ΔΣ της, έπεται ότι η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη, ως κηρυχθείσα από αναρμόδιο όργανο.

Μάλιστα εν προκειμένω ουδόλως προκύπτει ότι το ΔΣ είχε συγκεκριμένη εξουσιοδότηση από το αρμόδιο όργανο (Γενική Συνέλευση) να κηρύξει τη συγκεκριμένη απεργιακή κινητοποίηση και με το συγκεκριμένο περιεχόμενο, πέραν του ότι, αν κάτι τέτοιο υπήρχε, θα συνιστούσε καταστρατήγηση του νόμου.

Β. Παραβίαση υποχρέωσης δημοσίου διαλόγου.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και ήδη ισχύει: «1. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής

δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20 ...».

Η εναγόμενη, δεν υπέβαλε τέτοια αίτηση, ούτε μου επέδωσε το παραμικρό σχετικώς, παραβιάζοντας τον νόμο, δεδομένου ότι κήρυξαν απεργία σε δημόσια σχολεία και για δημόσιους εκπαιδευτικούς.

Σημειωτέον ότι η εναγόμενη επέλεξε συνειδητώς να παρανομήσει, διότι ο δημόσιος διάλογος δεν προβλέπεται μόνο για προσέγγιση των μερών, αλλά και για ενημέρωση του κοινωνικού συνόλου σχετικά με τα απεργιακά αιτήματα, έτσι ώστε να μπορεί κι αυτό, ενημερωμένο, να πιέσει την πλευρά που επιθυμεί. Γι' αυτό η εναγόμενη επέλεξε για πολλοστή φορά συνειδητώς να παρανομήσει, σε μια προσπάθεια αφενός να αποφύγει κάθε δημόσιο διάλογο σχετικά με την εμμονή της να μην αξιολογείται το εκπαιδευτικό έργο, αφετέρου να μην ασχοληθεί πολύ η κοινωνία με την άποψή της, ότι «... Οι διατάξεις των παραπάνω νομοθετημάτων κινούνται στην ίδια κατεύθυνση και σε συνέχεια αντίστοιχων προσπαθειών όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, για την επιβολή αντιδραστικής αξιολόγησης ...».

V. Αιτήματα αγωγής

Επειδή ο εργοδότης, κατά του οποίου στρέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 70 ΚΠολΔ και 24 του Ν. 1264/1982, να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικώς ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική. Επίσης, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το ένομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ αν έχει εξαγγελθεί και επίκειται με πιθανότητα, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις, η πραγματοποίηση ή επανάληψη τέτοιας απεργίας, με την ίδια μορφή και προϋποθέσεις και για την ικανοποίηση των ίδιων

αιτημάτων, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει την απαγόρευσή της, δηλαδή την παράλειψη της στο μέλλον, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης του άρθρου 947 παρ.1 ΚΠολΔ [ΑΠ 543/2013 Χρ]Δ 2013.623, ΑΠ 528/1990 ΕλλΔνη 32.534 και ΔΕΝ 1991.455, ΕφΑΘ (Μον) 5466/2013 ΕλλΔνη 2014.131, Εφθεσ (Μον) 2675/2013 ΠειρΝομ 2014.37, Εφθεσ (Μον) 2674/2013 Αρμ. 2014.252, ΕφΑΘ (Μον) 3678/2012 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1770/2011 ΕπιΘΕργΔ 2012.739, ΕφΑΘ 475/2011 ΠειρΝομ 2011.187]. Το δικαστήριο με την απόφασή του, όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου, που κήρυξε την παράνομη απεργία, χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη Θέληση τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς δικαστική απόφαση και να λάβει τη σχετική απόφαση του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 Χρ]Δ 2013.623).

Δεδομένων όλων των ανωτέρω, νόμιμος λόγος συντρέχει και έννομο συμφέρον έχω να ζητήσω, κατά τα άρθρα 20 επ. και 30 του ν.1264/1982, 946 § 1 και 947 § 1 του ΚΠολΔ:

(α) Να αναγνωριστεί ως παράνομη και ως καταχρηστική η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση,

(β) Να απαγορευτεί η συνέχισή της, καθώς σύμφωνα με την πάγια νομολογία ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής)¹¹,

(γ) Να απαγορευτεί η συνέχισή και η επανάληψή της και στο μέλλον, καθώς επίκειται με μεγάλη πιθανότητα η επανάληψη της συγκεκριμένης απεργίας – αποχής, με την ίδια μορφή, όπως έχει ήδη κάνει η εναγόμενη, η οποία

¹¹ ΜΕΦΘΕΣ 383/2018, ΑΠ 543/2013 ΕφΑΘ 475/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011/187, ΑΠ 528/1990 ΕλλΔνη 32,534, ΕφΑΘ 7807/1991 ΕλλΔνη 34,110, ΕφΘΕΣ 2806/1999 Nomos

προχώρησε σε απεργία – αποχή, παρόλο που προηγουμένως είχε κηρυχθεί παράνομη η απεργία - αποχή με την απόφαση 195/2024 του Δικαστηρίου Σας και καταχρηστική με την απόφαση 227/2024 του Δικαστηρίου Σας, έχοντας μάλιστα προηγουμένως εξαγγείλει ότι θα επαναλάβει την απεργία μόλις εκδοθούν οι δικαστικές αποφάσεις.

(δ) Να καταδικασθεί η εναγόμενη σε χρηματική ποινή για τυχόν παραβίαση των ανωτέρω¹², άλλως και επικουρικός να απειληθεί σε βάρος της χρηματική ποινή. Η απαγγελία χρηματικής ποινής είναι εντελώς αναγκαία για την εκτέλεση της εκδοθησόμενης απόφασης, διότι ο προδήλως παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης, καθώς και η προηγούμενη στάση και συμπεριφορά της εναγομένης καταδεικνύει ότι υφίσταται σαφέστατος κίνδυνος, αν όχι βεβαιότητα, η εναγόμενη είτε να μην συμμορφωθεί προς την απόφαση που θα εκδοθεί είτε να προκηρύξει όμοια ή παρόμοια απεργιακή κινητοποίηση.

(δ) Να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, διότι συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι και η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς υπονομεύει την υλοποίηση των νεοεισαχθέντων θεσμών και το τεράστιο όφελος αυτών για τους εκπαιδευτικούς αλλά και τους μαθητές, ως προαναλύθηκε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και όσους επιφυλάσσομαι να προσθέσω νομίμως και παραδεκτώς

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Κατά παραδοχή της παρούσας,

1. Να αναγνωρισθεί ότι είναι παράνομη (και ως καταχρηστική) η κηρυχθείσα από την εναγόμενη απεργία – αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που καλύπτονται συνδικαλιστικά από αυτή, από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή του ν. 4823/21, όπως αυτές συμπληρώθηκαν και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β 388/27-1-2023 «Ρύθμιση ειδικότερων

¹² ΕφΑΘ 1/1992 Δνη 1992.412 & ΕΕργΔ 1992.840, 1935/2000 ΜΠρΑΘ ΕΕργΔ 2001.1213

και λεπτομερειακών θεμάτων σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τη διαδικασία διενέργειάς της», καθώς και των διατάξεων των εφαρμοστικών τούτων εγκυκλίων.

2. Να απαγορευτεί η συνέχιση της ως άνω απεργίας – αποχής.
3. Να απαγορευτεί η συνέχιση και η επανάληψη της ίδιας ή παρόμοιας απεργίας και στο μέλλον.
4. Να καταδικαστεί η εναγόμενη σε -άλλως και επικουρικώς να απειληθεί εναντίον τους- χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ για κάθε μεμονωμένη παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί,
5. Να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί, συνολικώς, ήτοι αναφορικώς προς όλα τα παραπάνω αιτήματά μου,
6. Να καταδικαστεί η εναγόμενη στην εν γένει δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου.

Λόγω του κατεπείγοντος, καθώς ήδη από τις 9/2/2024 έχει παρέλθει η καταληκτική ημερομηνία για τις πρώτες ενέργειες αξιολόγησης και 15/3/2024 παρέρχεται και δεύτερη καταληκτική ημερομηνία, τη στιγμή που οι με αριθμούς 195/2024 και 227/2024 αποφάσεις του Δικαστηρίου Σας δημοσιεύθηκαν την 27/2/2024 και 7/3/2024 αντίστοιχα, με τις οποίες κηρύχθηκε παράνομη - και καταχρηστική (με τη δεύτερη απόφαση) η απεργία – αποχή των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση ξεκινά ουσιαστικά σε δύο (2) ημέρες (αφότου έχει παρέλθει 4ήμερη προειδοποίηση) και αν δεν εκδοθεί απόφαση απολύτως άμεσα, θα μταιωθεί ο σκοπός των επίμαχων διατάξεων που καθιερώνουν την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Τούτο, διότι, ο νομοθέτης έκρινε

απολύτως σκόπιμο και αναγκαίο ότι οι διαδικασίες για τη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και την προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται, στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές, που θεσπιστήκαν με το ν. 4823/2021, επιβάλλεται να διενεργούνται καθ' όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους, είτε επειδή αυτό ορίζεται ρητώς στις σχετικές διατάξεις ή συνάγεται από αυτές, είτε επειδή επιβάλλεται από τις κρατούσες στις σχολικές μονάδες καθ'όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους συνθήκες και εκπαιδευτικές – παιδαγωγικές ανάγκες, όχι με την παρεμβολή συνεχών και, μάλιστα, παράνομων απεργιακών κινητοποιήσεων, γι' αυτό θα πρέπει α) να οριστεί δικάσιμος εντός της προβλεπόμενης από την παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 1264/1982 προθεσμίας, β) να επιτραπεί η επίδοση της παρούσης δύο (2) ώρες πριν από την συζήτησή της και γ) να επιτραπεί η επίδοση της εκδοθησομένης με δικαστικό επιμελητή και καθ' υπέρβαση των νομίμων, ήτοι και μετά ώραν 19.00 της ημέρας που θα εκδοθεί έως ώρα 24.00 της ίδιας ημέρας, πάντοτε λόγω του κατεπείγοντος χαρακτήρα της υπόθεσης.

Αθήνα, 12 Μαρτίου 2024

Οι πληρεξούσιες του Ελληνικού Δημοσίου
και του Υπουργού ΠΑΙ.Θ.Α.

Μυρτώ Τόγια
Δικαστική Πληρεξούσια Ν.Σ.Κ.
Α.Μ. Ν.Σ.Κ. 495
2103442976
m.togia@nsk.gr

Γεωργία Ελευθερία Γεωργούλα
Δικαστική Πληρεξούσια Ν.Σ.Κ.
Α.Μ.Ν.Σ.Κ. 432
2103443842
g.georgoula@nsk.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

Είδος Δικογράφου: ΑΓΩΓΗ
Γενικός Αριθμός Κατάθεσης: 31639/2024
Ειδικός Αριθμός Κατάθεσης: 600/2024

Στο ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ σήμερα την 12-03-2024 ημέρα Τρίτη και ώρα 10:05 εμφανίσθηκε στη Γραμματεία ο/η/οι δικηγόρος/οι ΤΟΓΙΑ ΜΥΡΤΩ με ΑΜ: 000495 του ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ με Α.Φ.Μ. 068441020 και κατέθεσε/αν το παραπάνω δικόγραφο.

Για την πράξη αυτή συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα.

Ο/Η Καταθέσας

Ο/Η Γραμματέας

ΤΟΓΙΑ ΜΥΡΤΩ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Διαδικασία: ΕΡΓΑΤΙΚΑ-ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Πινάκιο: 1264

με Αριθμό Πινακίου: 1

Ορίζουμε ως χρόνο συζήτησης την 13-03-2024, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13:00 στο ακροατήριο του ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ στο Κτίριο 5 Αιθουσα 1. ΔΙΚΑΣΤΗΣ Α' ΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΑΝΤΗ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ με την απο 12/3/2024 εντολη ΕΦΕΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΛΙΝΟΥ.

ΑΘΗΝΑ, 12-03-2024

Ο/Η Γραμματέας

ΙΑΚΩΒΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΑΘΗΝΑ, 12-03-2024

Ο/Η Γραμματέας

ΙΑΚΩΒΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

11 24 78

WIMON PATIL
11

Επίσημο αντίγραφο, το οποίο αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα προς την συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος» (Δ.Ο.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα, Ξενοφώντος 15Α, όπως εκπροσωπείται κατά νόμο, προς γνώση αυτής και για τις έννομες συνέπειες, καλούμενη συγχρόνως να παραστεί, όταν και όπου με την παρούσα ορίζεται.

Αθήνα, 12-3-2024

Η Πληρεξουσία του Ελληνικού Δημοσίου

Δικαστική Πληρεξουσία Α. Ν.Σ.Κ.

